

det maatte være Konsekvensen af det ærede Medlems Udtalelse; thi det nytter ikke at fremsætte Ord her, naar Handlingerne ikke slutte sig dertil. Videre skal jeg ikke sige til det ærede Medlem.

H. P. Jensen: Da jeg ikke har boet i Egnen ved Veire, og ikke veed, hvad Betydning man der tillægger en Yttring, kan jeg ikke finde mig i, at mine Ord fortolkes paa den Maade, man synes at bruge i Veire, men det skal jeg ganske overlade til det ærede Medlem fra Lolland (L. Jørgensen). Naar det ærede Medlem derimod har fortalt det høie Thing, at han havde et Horn i Siden paa mig for nogle Dø, som vare 10 Aar gamle, skal jeg bemærke, at saa gamle kunne de ialtsald ikke være; thi jeg kom først ind i Rigsdagen i 1874, saa at mere end 7 Aar gamle kunne de ikke være. (Udfrydelse.) Nu det er en Udtalelse, jeg har brugt her i Rigsdagen (Modsigelse). Det ærede Medlem citerede netop en Udtalelse, som jeg har brugt her i Rigsdagen; det er her, jeg har sagt det; jeg har ikke sagt saadant Noget andet Sted. Jeg udtalte det i et længere Foredrag i 1874 angaaende det Lovforslag om Hærens Ordning, som dengang var forelagt. Jeg sagde, at der krævedes Resignation til at tjene i en lille Hær, og jeg fortsatte: „Og vedes der nemlig af en saadan? Der vedes, at den skal seire. Men det maa den lille Hær gjøre sig fortrolig med, at kan den maasse en enkelt Gang seire, saa det dog være forberedt paa kun at opnaa hæderlige Nederlag; men hvad den altid kan gjøre Regning paa, er en i allerhøjeste Grad ubillig Kritik.“

Formanden (Krabbe): Ved at fremsætte dette Punkt, var det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (L. Jørgensen) kommet noget udenfor Sagen; men da det kun var saa kort og i Forbigaaende, sandt jeg ingen Anledning til at sige Noget derimod. Jeg skal imidlertid bemærke, at dette Spørgsmaal ikke vedrører Sagen.

Berg: Jeg har en Bemærkning at gjøre med Henhyn til Formens af det Lovforslag, som nu foreligger, idet Forslaget indeholder en temmelig meningsløs § 28. Der staar nemlig: „Derfor følgende Lovforslag, nemlig . . . erholde Lovkraft osv.“ Det er i og for sig ikke nogen Meningsløshed, men kun en Overflødighed, som kunde have været borte. Jeg gjør denne Bemærkning, fordi jeg gjerne vilde afvende, at denne lille Feil — om jeg tør kalde den saa — skulde bevirke Vanskeligheder for Loven her eller andet Sted. Det gjør mig ondt, at min ærede Kollega fra Næstved (L. Jørgensen), der talte saa varmt og smukt, strax skulde faae et Par Medlemmer af Høire paa Næsten af sig; det forekommer mig meget utafnemmeligt, det forekommer mig, at de

ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) skulde have staaet op og have ydet ham varm paastjønneude Tak for den smukke Maade, hvorpaa han omtalte et fordums Parti her i Landet. Jeg siger fordums Parti, dette Udtryk har jeg nemlig laant fra det nationalliberale Partis egne Blade, hvori det gjentagne Gange er sagt, at det var en ren Misforstaaelse, naar man stjældte paa det nationalliberale Parti, det eksisterede ikke mere. Derfor, siger jeg, skulde de nævnte ærede Medlemmer have staaet op paa Partiets Vegne og takket det ærede Medlem for hans Udtalelse om det, og saa kunde vi iøvrigt ogsaa have faaet en nærmere Forklaring over, hvorledes det er muligt, at de Døde kunne staa op og tage Ledelsen over de Levende. Jeg skal gjøre en Bemærkning til den ærede, jeg havde nær sagt Conseilspræsident, jeg mener Overconseilspræsident, det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (M. Andersen). Han talte om, at Folkethingets Flertal saa skulde have ladet de Nationalliberale sidde ved Roret, da de vare der; han sigtede aabenbart til det Fønnesbech-Kleinste Ministerium i 1875. (Udfrydelse.) Det Holsteinske Ministerium var mere et Godsseierministerium, Holsteins Gaard var større. Men for det Første har jeg gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv var med til at faae dette Ministerium borte, saa han skal da ikke reise Anklage mod Folkethingets Flertal for det, og for det Andet var det ikke nogen af Folkethingets Venstre, der gif over til afsøde Geheimeraad Fønnesbech og forklarede ham, at naar han gif sin Dei, vilde vi faae en Finanslov; det var en Landsthingsmand en Godsseier, et Medlem af et Godsseierministerium, General Haffner . . . (Rix: Det var paa Andres Vegne!) Ja, ganske rigtig, det var paa Landsthingets Høires Vegne, det var Landsthingets Høire, der tog Situationen og fik dette Ministerium borte. Der laa Knuden, den laa ikke strammest her; det viste Forholdene paa forskellig Maade. Det gjør mig derfor ondt, naar det ærede Medlem overhovedet vil rede for det afsøde nationalliberale Parti, at han da ikke kan rede for sig selv og for dette paa anden Maade. Det glædede mig at høre det Foredrag, hvormed Forhandlingerne indleedes idag. Naar jeg ikke for-

Rettelser.

- Sp. 6048, S. 27 og 28 f. n.: „i første Del af denne Samling“, læs: „i forrige Samling“.
— 6048, S. 18 og 19 f. n.: „forrige Gang“, læs: „i forrige Samling“.